

ఆ బస్టాండులో బస్సాగింది. ఆ డీలక్స్ బస్సులోకి అతను ఎక్కాడు. ఏళ్లై ఏళ్ళుంటాయి. ప్యాంటు షర్టు వేసుకున్నాడు.

దేవుడున్నాడు

- స్క్రిందర్

తూర్పుగోదావరి దినుసుకట్ట గ్రామమంది. తుఫాన్చి అంతా పోయిందండి. తినడానికి కూడా, కట్టడానికి బట్టలేవండి. బతికి

చెప్పకుని పిల్ల ఓ ఇంటి దవుద్దండి. అమ్మలార అయ్యలారా..."

చెప్పడం పూర్తి చేసి తిరిగి కార్ములు

గడ్డం పెరిగివుంది. కాళ్ళకి చెప్పుల్లేవు. నడక బలహీనంగా వుంది. అతను బస్సులోకి చూశాడు. జనం పలచగా వున్నారు. జేబు లోంచి కార్ములు తీశాడు. అవి పంచు కుంటూ పోయాడు. బస్సుల్లో ఇలాటివి మామూలే. కొందరు వాటిని ఆసక్తిగా చదివారు. కొందరు పట్టించుకోలేదు. మధ్య వరసలో కూర్చున్న ఒక లావుపాటి ఖరీదైన మనిషి అసలు పట్టించుకోలేదు. ఫైపెచ్చు అసహ్యంతో విసిరికొట్టాడు. బిచ్చమెత్తుకుం టున్న మనిషి తలవంచుకుని వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు. పంచడం పూర్తిచేసి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

“అయ్యలార! అమ్మలార! వాది

చెడ్డమంది. పెళ్ళికెదిగిన కూతురుందండి. అమ్మలార అయ్యలార... ఆ కూతురు పెళ్ళికి బిచ్చమెత్తుకుంటున్నానండి. ధర్మప్రభువులు తమరు తలా ఓ రూపాయిస్తే తమ పేరు

తీసుకోసాగాడు. జనం తటపటాయిం చ కుండా తలా ఓ రూపాయి తీసివ్వసాగారు. అలా ఇస్తున్నవాళ్ళనుద్దేశించి, “ఈ బాబు ఒక రూపాయి యిచ్చేరండి. ఈ బాబుని బెజవాడ కనకదుర్గమ్మతల్లి సల్లగా చూస్తుం దండి. భద్రాచలం రామయ్య తండ్రి వీరి పిల్లా పాపల్ని దీవిస్తాడండి. అందరికీ దేవుడున్నాడు. కష్టాలు తప్పక తీరుస్తాడు” అంటున్నాడతను.

ఆ ఖరీదైన మనిషి వేళ్ళకున్న ఉంగరాలు

తిప్పుకుంటూ కూర్చున్నాడు. పై గుండీలు తీసిన సిల్కు చొక్కా అతడి బలమైన ఛాతని బయల్పరుస్తోంది. ఆ ఛాతీ మీద తళుక్కు మంటూ గొలుసు...

బిచ్చమెత్తుకుంటున్న మనిషి ఆ పక్కకొచ్చి చెయి జాపాడు. పెపరు చదువు కుంటున్న మనిషి విసుగ్గా రూపాయి బిళ్ళ తీసి విసిరాడు. అదా మనిషి చేతిలో పళ్ళెదు. పక్కసీట్లో వున్న ఖరీదైన మనిషి కాళ్ళ మధ్య పడింది. వంగి దాన్ని తీసుకోబోయాడు బిచ్చమెత్తుకుంటున్న మనిషి. ఖరీదైన మనిషికి ఎక్కడలేని అసహ్యమూ కోపమూ వచ్చాయి. "ఎవడానువ్వు? నన్ను ముట్టుకుంటున్నావు? పద, ఫో ఇక్కడించీ!" అని కాలితో ఒక్క తోపు తోశాడు బలంగా. "అమ్మా!" ఆ మనిషి వెళ్ళి వెనక కడకీకి తలకొట్టుకుని బాధగా అర్పాడు. రూపాయి బిళ్ళలు కిందపడిపోయాయి. కింద కూర్చుని రెండు చేతుల్తో తలపట్టుకున్నాడు. ఏమైందో ఏమో వెంటనే తలవాలేసాడు.

గాభరా పడ్డారంతా. ఆ మనిషి కదిపి చూశారు. కళ్ళు తెరవలేదు. స్పృహ తప్పి పోయాడు. గోలగోలగా మాట్లాడుకోసా గారు. ఖరీదైన మనిషి బింకంగా కూర్చు న్నాడు. మగవాళ్ళు ఏమీ అనేకపోయారు గానీ, ఆడవాళ్ళు తలా ఓ మాటన్నారు. కండక్టరు, డ్రైవరూ వచ్చారు. సంగతి తెలుసుకుని ఆ ఖరీదైన మనిషిని అదోలా చూశారు. అతను రాయిలా కూర్చునే వున్నాడు. ఎవరో వాటర్ బాటిల్ తెచ్చి బిచ్చమెత్తుకుంటున్న మనిషి మొహంపైన నీళ్ళు చల్లారు. కదలిక వచ్చింది. కళ్ళు తెర్చి లేచి కూర్చున్నాడు. అయోమయంగా చూశాడు. ఇంకెవరో కిందపడ్డ నాణేలు ఏరి అతడి చేతిలో పోశారు. తీసుకోలేదతను. ఆ ఖరీదైన మనిషికి సీ తీక్షణంగా చూశాడు. ఆర్థిక విలువలు వెల వెలా బోతున్నాయా చూపుల్లో. ముందుకు జరిగి, ఆ ఖరీదైన మనిషి కాళ్ళ మధ్య తనకు మాత్రమే సర్వ హక్కులూ వున్న రూపాయి నాణేన్ని తీసుకోబోయాడు. ఆ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు ఖరీదైన మనిషి.

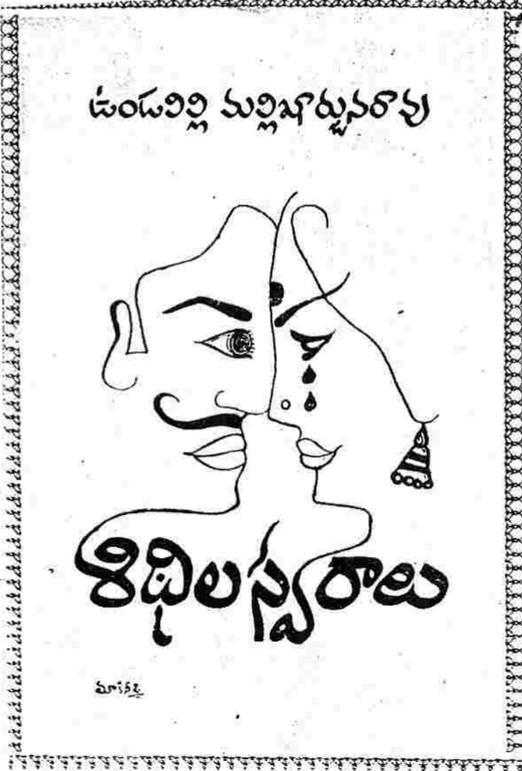
ఆశ్చర్యపోయాడు బిచ్చమెత్తుకుంటున్న మనిషి.

ఏమిటది బాబయ్యా? అన్నాడు, ఉంగరాలూ గొలుసు చూసుకుంటూ.

తలవంచుకుని బస్సుదిగి, కేంటీన్ వైపు వెళ్ళిపోతున్న ఖరీదైన మనిషికి సీ చూస్తూంది పోయారంతా.

శిథిల స్వరాలు

(పచన కవితాసంపుటి)

కవి: ఉండవల్లి మల్లిఖార్జునరావు,
50 పేజీలు వెల: రూ. 12

ప్రతులకు: W. మల్లిఖార్జునరావు,
F-1, గౌతమీ ఎపార్ట్ మెంట్స్, బోట్ క్లబ్ ఎదురుగా, కాకినాడ.
మరియు

గారపాటి తమ్మయ్య, డోర్ నెం.
39-3-1, మురళీనగర్, వైజాగ్.

నేడు అభ్యుదయ కవిత్వానికి అక్షర నీరాజనాలు ఎందరో కవులు అర్పిస్తున్నారు. అటువంటి వారిలో ఉండవల్లి కవి ఒకరు. వీరిని ముగ్గురు కవికుల గురువులు ఆశీస్సులిచ్చి దీవిస్తే, మరో ముగ్గురు కవితా శ్రేయోభిలాషులు మనసారా అభినందించారు. కవికి ఈనాడు సామాజిక స్పృహ ఒక్కటే వుంటే సరిపోదు. ప్రతిభ, వ్యుత్పత్తి వాటికి తోడు పరిశీలన, అవగాహన కూడా అబ్బాలి. కవితాను దర్శించిన అంశాల్ని కవితాత్మకంగా అక్షర బద్ధం చెయ్యగలిగినప్పుడే అది నలుగుర్నోకి వెళుతుంది. అది బాగుంటే కవి ఎత్తుకు ఎదగ గలుగుతాడు.

కవిత్వానికి, కాకినాడకి 'తల్లికోడి' వంటి అద్దెపల్లి రామమోహనరావుగారు ఈ చిరం జీవిని ఆశీర్వదించారంటే తప్పకుండా ఇతడు

అభివృద్ధిలోకి రాగలడు. ఆయనది కవితా మృతహస్తం గనుక, 'శిథిల స్వరాలు' సంపుటి లో మొత్తం 36 కవితలు చోటు చేసుకున్నాయి. అయితే 'శిథిల స్వరాలు' అనే శీర్షికగల కవిత లేదు. అన్నింటినీ దృష్టిలో పెట్టుకుని రచయిత ప్రత్యేకతకోసం ఈ పేరు పెట్టి ఉండి ఉంటారు. ఇదీ మంచి ప్రయత్నమే.

మల్లిఖార్జునరావు కాలానుగుణమైన కవిత్వ పోకడలను ఆకళించుకున్న వ్యక్తి. ఎందుకంటే అతని కొన్ని కవితల్లోనే నేడు రాకెట్లా దూసుకు వస్తున్న స్త్రీ వాదచ్ఛాయ లుండటమే 'చిరిగిన చీరల్లోంచి కుట్లా డిన జాకెట్లోంచి...

వాళ్ళు అనవాయంగా రోదిస్తారు.
ఆనవాళ్ళగా మిగిలిపోతాయి.
రోమియో'

ఇంకా ఇటువంటివే 'నేస్తం నా వెంట పడకు, స్త్రీ బాధితుడు, నలిగిన వుప్పు' వీటిలో కూడా స్త్రీకి నేటి నమాజంలో జరుగుతున్న పరాధవాలకు తగ్గట్టు అక్రందన, అవేదన అంత ర్దీనంగా కనిపిస్తున్నా వాళ్ళూ మనలాంటి వాళ్ళే నన్ను ఉపదేశం కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తోంది.

'యవ్వనక్షోభి' కవితలో కవి కోరికల్ని ఇలా వర్ణిస్తాడు.

'బ్రహ్మచారి వృక్షంపై
కోరికల గబ్బిలాలు వ్రేలాడుతుంటాయి.

మనసు రగిలిపోతూ ఉంటుంది' అని ఈ కవితలో చక్కని భావ చిత్రణ చోటు చేసు కుంది. ఇదే విధంగా క్షరం లేని అక్షరం అక్షరాలు... అక్షరాస్త్రం అనే శీర్షికలతో వెలువడ్డ కవితలు అక్షర లక్షలుగా దర్శనమిస్తాయి.

'లోకం పోకడ' కవితలో అంద చందా లున్న స్త్రీమూర్తికి రాగల ఇబ్బందులు పేర్కొన్న తీరు ప్రశంసార్థం.

ఆశాజనకంగా ఉన్న కవితగా 'అశ' కనిపిస్తుంది. ఇందులో 'నిరాశలో కూడా ఆశలకి ప్రాణం పోనుకోవాలి. ఆశతో జీవిత ఙ్కోతిని వెలిగించుకోవాలి' అన్న సందేశాన్నిస్తారు.

ఇది ఉండవల్లి మల్లిఖార్జునరావు చేసిన తొలి కవితా సంపుటి ప్రయత్నం కనుక శైశవం లో తప్పటడుగులు వేసి ఉన్నా, రాను రాను ఈ కవిత జాతీయ, అంతర్జాతీయ నమనల్ని కూడా అర్థం చేసుకుంటూ పురోగమించాలని కోరుకుందాం. 'వటుడింతై...' అన్నట్లుగా ఈ చిరంజీవి దిన దిన ప్రవర్ధమానమై ముందు ముందు మంచి కవితా సంపుటాలు ఎన్నో తేవాలని ఆశిద్దాం!

- డా. మంతెన.